

[Jytte Andersen]

allerede i dag har alt, alt for få ressourcer i forhold til de 30 mia kr., hr. Tommy Dinesen nævnte, og hvor man tilkendegav, at der skulle flere ressourcer til det forebyggende arbejde for børn.

Er det rigtigt forstået, at fru Dagmar Mørk Jensen mener, at man med en halvering af personalet kan varetage arbejdet forsvarligt?

(Kort bemærkning).

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Jeg vil gerne give den besvarelse, at det hører jo med, at antallet af patienter – hvis man kan tale om patienter i den forbindelse, i hvert fald børn, der trænger til behandling – er gået væsentligt ned i den periode, vi taler om. Men jeg er godt klar over, at det ikke er noget bevis i sig selv, for det kan være tungere klienter.

Jeg vil desuden sige, at selv om vi er enige i, at der bør ske en opprioritering af det forebyggende arbejde, så er det altså ikke nødvendigt, at det foregår på rigshospitalet.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg kan forstå, at fru Dagmar Mørk Jensen er faldet for det taltrykkeri, indenrigsministeren også fremførte her i dag, nemlig at antallet af klienter eller patienter eller børn, hvad vi nu skal kalde dem for i denne sammenhæng, er gået ned fra 301 til 106. Vi fik et stykke papir i kommunaludvalget i morgen, som samtidig fortalte, at antallet af konsultationer er steget fra 2.871 til 6.606 i samme periode. Af papiret fremgår også, at det ene behandlerteam i samme periode er fjernet på grund af besparelser, og at der er nedlagt en overlægestilling.

Der er altså i den periode, hvori man påstår, at der er tale om en nedgang i antallet af patienter, faktisk sket en halvering af det personale, ambulatoriet havde. Der er samtidig sket næsten en tredobling – nej, nu skal jeg ikke overdrive, i hvert fald mere end en fordobling af antallet af konsultationer, som jo skal varetages af personalet. Tallene holder altså ikke i forhold til, at nedgangen fra de 301 til 106 skulle give anledning til en yderligere halvering af personalet, og det er faktisk sket.

(Kort bemærkning).

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Den skal blive meget kort. Jeg mener netop, at jeg sagde, at jeg ikke var faldet for denne talmagi. Jeg sagde, at det ikke var noget bevis, men at det hører med i billedet. Jeg vil igen sige, at jeg ikke er overbevist om, at alt forebyggende arbejde skal foregå centralt.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Fru Dagmar Mørk Jensen ved jeg er vidende om, at der foregår distriktsarbejde for børn, der bor på Nørrebro, på Vesterbro og på Østerbro, og for dem er der ikke tale om central behandling, for dem er der tale om det nærmeste hospital. Jeg vil godt spørge, om der er noget forkert i, at de børn, der bor i området, behandles på rigshospitalet, om det er udtryk for centralisering. Det er nogle opgaver, der ikke kan løses på andre hospitaler i Københavns kommune, fordi der ikke er det tværfaglige teamarbejde, der er på børneambulatoriet.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er tilbage til talerrækken.

Lenger (VS):

Jeg vil først complimentere socialdemokratiet for dette beslutningsforslag, fordi bemærkningerne på en meget fin og klar måde resumerer nogle af problemstillingerne vedrørende rigshospitalet. Der er kun nogle få ting at tilføje, men lad mig starte med at sige, at VS kan give tilslutning til forslaget.

Folketinget må snart tage stilling til, hvad vi egentlig vil med rigshospitalet. En ting er, at nedskæringerne forringer de enkelte funktioner én efter én, men konsekvensen af at sætte rigshospitalet på sultekost i en årrække er, at hospitalet vil sakke bagud, miste terræn, og det vil koste uforholdsmæssigt meget at genvinde det tabte terræn på et senere tidspunkt.

Er det meningen, at rigshospitalet fortsat skal kunne udvikle sig med det høje faglige niveau og den store ekspertise, det har, eller er det meningen at foretage en langsom afvikling af rigshospitalet – med den konsekvens, at ekspertisen stagnerer, og at behand-